

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

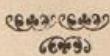
XIII. A Carthaginensi Concilio profectum ut vocanti Ecclesiæ Episcopum
interventorem seu intercessorem Metropolitanus præficiat. Is apud
Gregorium magnum vocatur Visitator. Munus ejus describitur. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

Diff. 63. c. 19.

Anastasium : Metropolitano defuncto, cum in locum ejus alius fuerit subrogandus, provinciales Episcopi ad civitatem metropolitanam convenire debebunt ; ut omnium Clericorum atque omnium civium voluntate discussa, ex Presbyteris ejusdem Ecclesie vel ex Diaconibus optimus eligatur. Quod Anastasio agendum præscribebat in Diœcesi Illyriciana, usurpabatur ab Episcopis Gallicani in electione Ravennij Episcopi Arelatenſis ; qui à duodecim Episcopis provinciae secundum desideria cleri, honoratorum, & plebis consecratus est anno quadragesimo quodragesimo nono, ut docet Leo in epistola ad Episcopos Provinciae. Quod fuerat jam decretum in Concilio Chalcedonensi, uti jam observavimus.

XIII. Cùm de nova forma in Occidentem inducta fatis constet, putidum est sequentium Pontificum, qui eam verbis & exemplo firmarunt, Hilari, Gelasij, Symmachii, Hormisdæ, Gregorij magni, & aliorum, ipsiisque Gregorij septimi testimonia referre. Id unum observandum est, ex Carthaginensi Concilio profectum ut vacanti Ecclesiæ Episcopum interventorem seu intercessorem Metropolitanus præficiat, qui civium animos ad concordiam revocet pro eligendo Episcopo, saltem intra annum. Apud Gregorium magnum vocantur Visitatores quibus hæc cura imponitur, quorum frequens mentio in ejus epistolis ; & ante ipsum, in epistola Symmachii Papa ad Cæsarum Arelatensem anno quingentesimo decimo tertio. Munus autem describitur his verbis à Gregorio lib. II. regesti epist. xix. quæ data est ad Benenatum Visitatorem Ecclesiæ Cumanae : *Affiduis adhortationibus clerum plebemque ejusdem Ecclesie admonere te volumus ut remoto studio diversarum partium, uno eodemque consensu talem sibi presidiendum expertant Pontificem qui & tanto ministerio dignus valeat repersiri & à venerandis canonibus nullatenus respiciatur. Qui dum fuerit postulatus, cum solemnitate decreti omnium subscriptionibus roratori & dilectionis tua testimonio literarum ad nos sacrandus occurrat. Quod ultimum maximè congruit cum decreto Symmachii epist. v. cap. vi. Decretum sine Visitatoris praesentia nemo conficiat, cuius testimonio Clericorum ac civium possit unanimitas declarari.*

Vide supra lib. i.
cap. 27. §. 2.Codex can. Eccles.
Alii. c. 74.

CAPVT IX.

Synopsis.

I. Nunc inspicendum est quam rationem in electionibus secuti sint Episcopi Galliarum. Episcopeli gebantur à clero & populo.

II. Discremen tamen erat inter electionem Metropolitanæ & ceterorum Episcoporum. Nam Metropolitanus elgebantur ab Episcopis comprovincialibus, cum consensu cleri & populi. Comprovinciales vero à clero & plebe, cum consensu Metropolitanus.

III. Jus novum à synodis Gallicanis collatum est Regibus, nempe ut eorum assensu requireretur ad electionem Episcopi, que quidem indulgentia non omnino abhorrebat à veterum regularem sensu.

IV. Jus illud Episcoporum libertatis in administratione Ecclesie profiuerunt exissimaru[m] Galli. Tum quoque grati animi significatio hanc cogitationem suggerere potuit. Id etiam profici potuit ex eo quod Episcopi in Regum consilia & regni administrationem adhibiti sunt.

V. Concilium Aurelianense quintum jus illud confirmavit.

VI. Precesserant autem Romanorum Principum exempla ; qui in Ecclesiis insignioribus electionum summam ad se revocaverunt. Quod probatur variis exemplis.

VII. Arcadius tamen Imperator solum consensum adhibuit in electione Joannis Chrysostomi Episcopi Constantinopolitanus.

VIII. Aliquando autem eodem tempore fiebat electio à Principe & Ecclesia. Probatur duobus exemplis valde illustribus.

IX. Gallia exemplum Romane sedis secuta est in concedendo Regibus iure assentiendi electioni, Romanus Episcopus ordinari non poterat donec ejus electione à Principe confirmata fuisse.

X. Constantinus Paganus postea concessit ut absque mora post electionem fieret ordinatio Pontificis. Obnoxii tamen deinceps fueru[nt] examini Exarchorum.

XI. Eo iure nisi sunt Reges Francorum cum bona Episcoporum & populi gratia.

XII. Aliquando electum à populo respuebant.

XIII. Reges enim quandoque assensum illum veriebant in merum imperium, rescriptis videlicet suis episcopatus concedentes, invitis etiam interdum & repugnantiis populis, quod probatur variis exemplis. Id fieri deinceps vetuit Concilium Parisiense tertium.

XIV. Sed hujus prohibitionis rationem non habuit Clotarius Rex, qui postea Emerium sedi Sano[n]ensi prefecit.

XV. Postea se varie habuit negotium istud electionum ; qua aliquando cleri plebisque electione & decreto regio siebant, interdum vero ex mero Principis imperio. Hanc labem reficere conatum est Concilium Parisiense quintum, cuius constitutio modifica ta est à Clotario Rege. Expenditur editum Clotarii.

XVI. Explicantur veteres formule electionum que siebant in palatio cum decreto regio.

XVII. Ferre non poterant Episcopi Galliarum episcopatus in palatio dari Regis imperio, freati cleri & populi electione. Quid ab iis decretum in synodis, quidve recepimus.

XVIII.